

Rigsdagssamling stillet et Mistillidsvotum til dens Medlemmer, og vi ønskede naturligvis disse Mistillidsvota vedtaget. Det er en ganske ligefrem Sag, men overalt, hvor det drejer sig om Lovgivningsforanstaltninger, hvis Principper vi ønsker gennemført, hvis Formaal vi sympatiserer med, har vi her, som alle Dage i det danske Socialdemokratis Historie, stillet os ganske sagligt og i høj Grad reformvenligt, fuldkommen uanset, hvilken Regering der sad ved Roret, og denne Politik agter vi at fortsætte, selv om vi ganske uberettiget hører Bebrejdelser for det modsatte. Vi ønsker at styrte denne Regering. Vi beklager, at det konservative Folkeparti er blevet ved at opretholde den. Der har været mere end een Lejlighed, hvor det efter min Mening var deres Pligt at gaa mod denne Regering. Saa havde den været færdig. Men naar det ikke er os muligt, saa sidder vi her som Opposition paa Oppositionens Vilkaar, men vi har hidtil ført og agter fremdeles at føre en ganske saglig Politik. Vi bedømmer hvert enkelt Forslag, ogsaa hvert enkelt Skattelovforslag, efter sit saaglige Indhold. Nøjagtig saaledes har vi stillet os til hele det Neergaardske Skattelovkompleks.

Den højtærede Finansminister nævnte, at det Motiv, der forelaa i November, nemlig Forebyggelse af Spekulation, dog fremdeles foreligger. Det kan jeg ikke erkende. Den højtærede Finansminister sagde: Under langvarige Toldlovsforhandlinger kommer der let Rygter frem om, at nu er der en Mulighed, og saa vilde det kunne give Anledning til Spekulation. Det er naturligvis rigtigt nok, men der er en Væsenforskel. Da Regeringen i November fremsatte Toldlovsforslaget med Villie til, at det skulde gennemføres i Samlingen, og derfor sagde: Vi maa straks sætte visse Toldsatser i Kraft for at forhindre Spekulation, gjaldt det kun til det normale Udløb af Samlingen den 1. April, og da vi kom til den Tid og endnu ikke havde faaet Toldloven, blev Loven forlænget i 2 Maaneder, fordi vi haabede i Løbet af disse to Maaneder at kunne faa Forslagene igennem. Der er en Væsenforskel paa det og det, der nu foreligger, nemlig at foreslaa Lovforslaget bevilget paa et helt Aar. Jeg ser af en Udtalelse af den højtærede Minister, at jeg tog fejl før — vi har jo ikke haft megen Tid —, da jeg i min første Tale sagde, at Loven skulde gælde til den 31. Marts 1923; det er til den 31. Maj 1923; det er ikke for 10, men for 12 Maaneder, altsaa for et helt Aar. Der er en Væsenforskel derpaa. Jeg gentager,

hvad jeg sagde før, og jeg føler mig overbevist om, at det er rigtigt, at hvis Luksustoldloven nu ikke blev gennemført, men forsvandt, vil ingen Forretningsmand her i Landet give sig til at spekulere i, at der muligvis om et Aar kan gennemføres en ny Toldlov, om hvis Indhold, Art og Enkeltheder han ikke i dette Øjeblik kan have den fjerneste Anelse. Det, synes jeg, ligger udenfor de praktiske Muligheders Rækkevidde. Skulde der komme et Rygte op en Gang imellem om de Toldlove, der nu omtales her, saa vil det ikke medføre, at nogen Forretningsmand giver sig til at spekulere; det anser jeg for ganske udelukket. Og i Motiverne til dette Lovforslag staar det ogsaa udtrykkelig, at det slet ikke længere drejer sig om at forhindre Spekulation. Jeg maa gaa ud fra, at Motiverne siger, hvad der er Sandhed, og de siger: Af finansielle Grunde vil det være nødvendigt at opretholde denne Lov. Der er ikke længere Tale om at forebygge Spekulation. Der er Tale om, at Regeringen behøver disse Penge, men disse Penge tages paa en saadan Maade og under saadanne Forhold, at vi paa ingen Maade sagligt kan billige det. Altsaa bebudede jeg allerede i Marts, at vi, dersom Forslaget kom tredje Gang, vilde stemme mod det, fordi vi var sagligt imod dets Indhold.

Den højtærede Finansminister erklærede, at vel havde han øvet Selvkritik, men de Fejl, han havde kritiseret i sine egne Love, var af den Slags, der var uundgaaelige, og den ærede Ordfører for Venstre Hr. N. P. Jensen føjede til, at det var Smaafejl. Det er uundgaaelige Fejl, det er Smaafejl, siger man, men de har voldt det danske Erhvervsliv i disse Maaneder de allerstørste Vanskeligheder og Bryderier og meget betydelige Tab. Vi har i Toldlovsudvalget ved nogle Ekspeditioner, ogsaa gennem Deputationer, der er kommet til os, haft rigelig Lejlighed til at sætte os ind deri, men jeg kan ikke indse, at disse Fejl er Smaafejl, eller at de var uundgaaelige. Nu erklæres det i Motiverne, at det Grundlag, der forelaa, da Lovforslaget blev forelagt den 25. November og gennemført samme Dag, var uholdbart. Nu kritiseres det, gennemkritiseres, sønderlemmes det, det var utilstrækkeligt, det var usikkert, det var i Løbet af nogen Tid umuligt, det maa forandres, men alt dette kunde Regeringen og dens sagkyndige meget vel have overvejet og gennemtænkt inden den 25. November. Der havde ikke været noget i Vejen derfor, og Regeringen kunde have fremsat Lovforslaget væsentlig i samme